

ΣΥΝΕΔΡΙΑ ΤΗΣ 10^{ΗΣ} ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 1957

ΠΡΟΕΔΡΙΑ ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΥ Η. ΠΟΥΛΙΤΣΑ

ΠΡΑΞΕΙΣ ΚΑΙ ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ ΤΗΣ ΑΚΑΔΗΜΙΑΣ

ΑΓΓΕΛΙΑ ΘΑΝΑΤΟΥ

Ὁ Πρόεδρος κ. **Παναγ. Πουλίτσας**, ἀρχομένης τῆς συνεδρίας, ἀγγέλλει τὸν θάνατον τοῦ τακτικοῦ μέλους ἐν τῇ Τάξει τῶν Θετικῶν Ἐπιστημῶν **Κωνσταντίνου Ζέγγελη**, συμβάντα τῇ 19^ῃ Αὐγούστου, καὶ λέγει, ὡς κατωτέρω, περὶ τοῦ βίου καὶ τῆς ἐπιστημονικῆς δράσεως αὐτοῦ.

Μετὰ πολλῆς λύπης ἀνακοινῶ καὶ ἐπισήμως τῇ Ἀκαδημίᾳ τὸν κατὰ τὰς θερινὰς διακοπὰς (τῇ 19^ῃ Αὐγούστου ἐ.ἔ.) ἐπισυμβάντα θάνατον, ἐν πληρότητι ἡμερῶν, καὶ ἄλλου ἐκλεκτοῦ συναδέλφου, τοῦ τακτικοῦ μέλους αὐτῆς, ἐν τῇ Τάξει τῶν Θετικῶν Ἐπιστημῶν, Κωνσταντίνου Ζέγγελη. Ἐξ Ἀρκαδίας ὁρμώμενος, μετὰ τὰς ἐγκυκλίους σπουδὰς, τρέφων ζωηρὰν κλίσιν πρὸς τὰς φυσικὰς ἐπιστήμας καὶ εἰδικώτερον πρὸς τὴν χημείαν, ἐνεγράφη εἰς τὴν Φυσικομαθηματικὴν Σχολὴν τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν, ἀναγορευθεὶς διδάκτωρ αὐτῆς τῷ 1891. Κατὰ τὸ ἐπόμενον ἔτος μετέβη πρὸς εὐρύτερας σπουδὰς εἰς τὴν Ἑσπερίαν, φοιτήσας ἐπὶ τετραετίαν ἐν τοῖς Πανεπιστημίοις τῆς Αἰδελβέργης, τῆς Λειψίας, τῆς Γενεύης καὶ τῶν Παρισίων. Ἐπανελθὼν εἰς Ἑλλάδα διωρίσθη τῷ 1896 ὑφηγητὴς τῆς χημείας καὶ τῷ 1897 καθηγητὴς τῆς μεταλλουργίας καὶ τῆς ἀνοργάνου χημείας ἐν τῷ Ἐθνικῷ Μετσοβίῳ Πολυτεχνεῖῳ. Ἀφῶ δὲ ἐδίδαξε προηγουμένως, κατ' ἀνατεθεῖσαν αὐτῷ ἐντολήν, μετὰ τὸν θάνατον τοῦ τακτικοῦ καθηγητοῦ Ἀναστασίου Χρηστομάνου, γενικὴν χημείαν ἐν τῇ Φυσικομαθηματικῇ Σχολῇ τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν, τῷ 1913, ὅτε διηρέθη ἡ ἔδρα τῆς χημείας εἰς ὄργανικὴν καὶ ἀνόργανον, διωρίσθη καθηγητὴς τῆς τελευταίας ταύτης, ἐν ἣ ἔδρα διετέλεσε μέχρι τῆς συμπληρώσεως τοῦ νομίμου ὁρίου ἡλικίας. Ἐν τῷ μεταξύ, τῷ 1924, ἐξελέγη πρότασις τοῦ Πανεπιστη-

μίον. Κατὰ τὴν ἴδρυσιν τῆς Ἀκαδημίας Ἀθηνῶν, τῷ 1926, περιελήφθη μεταξὺ τῶν τότε διορισθέντων πρώτων τακτικῶν μελῶν αὐτῆς, ἐν τῇ Τάξει τῶν Θετικῶν Ἐπιστημῶν, κοσμήσας ἀληθῶς ταύτην καὶ ἐκείνην, καὶ διὰ πολλῶν καὶ περισπουδάστων ἀνακοινώσεων συμβαλλόμενος μεγάλως εἰς τὸ ἔργον αὐτῆς. Κατὰ τὸ ἔτος 1929 ἐξελέγη ὑπὸ τῶν ἀνωτέρων πνευματικῶν ἰδρυμάτων γερουσιαστής.

Παραλλήλως πρὸς τὴν σπουδαιοτάτην εἰδικὴν θετικὴν ἐπιστήμην, εἰς ἣν εἶχεν ἀφοσιωθῆ καὶ ἐθεράπευσε διὰ παντὸς τοῦ βίου αὐτοῦ, ὁ ἀειμνήστος ἀνὴρ ἦτο θερμὸς φίλος καὶ τῶν γραμμάτων καὶ ἀσμένως διέτριβε περὶ τὴν ἀρχαίαν ἑλληνικὴν φιλολογίαν. Χαρακτηριστικὸν τῆς ἀγάπης του ταύτης ἦτο καὶ τὸ ὅτι ἡ πρώτη ἐπιστημονικὴ μελέτη αὐτοῦ, ἡ ἐπὶ διδακτορίᾳ ἐναίσιμος διατριβή, ὑπὸ τὸν τίτλον «Ἡ Ἐπιστήμη τῆς Φύσεως παρ' Ὀμήρω» εἶχε μᾶλλον φιλολογικὸν περιεχόμενον. Καὶ ἄλλαι δὲ μεταγενέστεραι ἐπιστημονικαὶ μελέται του ἀνεφέροντο ἀμέσως ἢ ἐμμέσως εἰς τὴν κλασσικὴν ἀρχαιότητα καὶ ἐφανεύουν τὴν πρὸς αὐτὴν ἀγάπην του.

Τὴν ἐπιστημονικὴν ἱκανότητα τοῦ ἀειμνήστου ἀνδρὸς ἐπλαισιοῦν καὶ ἔξοχοι κοινωνικαὶ ἀρεταί, ἀπροσποίητος καλωσύνη καὶ ἀγαθότης, εὐγένεια καὶ εἰλικρίνεια αἰσθημάτων, ἄκρα χρηστότης καὶ εὐθύτης καὶ ἀκλόνητος πίστις καὶ προσήλωσις εἰς τὰ ἔθνη καὶ χριστιανικὰ ἰδεώδη. Διὰ τῆς καλωσύνης καὶ τῆς προσηνείας του καὶ τῆς διακρινότητος αὐτὸν χάριτος πνεύματος κατέκτα ἀμέσως τὴν ἀγάπην καὶ τὴν ἐκτίμησιν τοῦ συνομιλητοῦ.

Διὰ τὰς ἀρετὰς ταύτας καὶ τὴν λαμπρὰν ἐπιστημονικὴν δρᾶσιν αὐτοῦ ἡ μνήμη τοῦ ἐκλιπόντος σοφοῦ ἐπιστήμονος καὶ ἀγαθοῦ καὶ χρηστοῦ ἀνδρὸς θὰ παραμείνη ἐπὶ μῆμιστον ζωηρὰ καὶ σεβαστή, οὐ μόνον παρὰ τοῖς ἐν τῇ Ἀκαδημίᾳ καὶ τῷ Πανεπιστημίῳ Ἀθηνῶν συναδέλφοις αὐτοῦ, ἀλλὰ καὶ παρὰ τοῖς πολυαρίθμοις μαθηταῖς του καὶ εὐρυτάτῳ κύκλῳ τῆς ἀθηναϊκῆς κοινωνίας καὶ γενικῶς παρὰ πάντων, ὅσοι ἠτύχησαν νὰ γνωρίσωσιν αὐτόν.

Αἰωνία του ἡ μνήμη.

ΕΚΛΟΓΗ ΑΝΤΕΠΙΣΤΕΛΛΟΝΤΟΣ ΜΕΛΟΥΣ

Ὁ Πρόεδρος ἀνακοινεῖ τὸ ἀπὸ 31 Μαΐου 1957 Βασιλικὸν Διάταγμα περὶ κυρώσεως τῆς ἐκλογῆς τοῦ καθηγητοῦ κ. Γεωργ. Σ. Μυλωνᾶ ὡς ἀντεπιστέλλοντος μέλους ἐν τῇ Τάξει τῶν Γραμμάτων καὶ τῶν Καλῶν Τεχνῶν.

ΕΚΛΟΓΗ ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΥ ΤΑΞΕΩΣ

Ὑπὸ τῆς Τάξεως τῶν Ἡθικῶν καὶ Πολιτικῶν Ἐπιστημῶν ἐξελέγη ἀντιπρόεδρος αὐτῆς διὰ τὸ ἔτος 1957 ὁ κ. Ξενοφ. Ζολώτας εἰς ἀντικατάστασιν τοῦ ἀποβιώσαντος ἀντιπροέδρου Γεωργ. Μπαλῆ.